

استقلال دروغین کشورها در دوران جهانی سازی

۱۸ تیر ۱۴۰۱ ساعت ۱۲:۱۷

تجربه چند دهه استقلال کشورهایی که در گذشته، مستعمره بوده‌اند، نشان داد استقلال این کشورها چندان واقعی نبوده است. حتی در بسیاری از موارد، این کشورها وابستگی‌های بیشتری نیز به استعمارگران خود پیدا کرده‌اند.

بسیاری معتقدند بعد از آنکه مستعمرات از بند استعمار رهایی یافتند، به استقلال واقعی رسیدند، اما برخلاف این تصور، استعمار و استثمار کشورهای جهان سوم به شکلی دیگر و در سایه جهانی‌سازی ادامه یافت. تا جایی که برخی معتقدند وابستگی آن کشورها به کشورهای سرمایه‌داری از دوران استعمارزدگی آنان نیز بیشتر شده است.

«حامیان جهانی سازی همواره دنیا را همچون محیطی سالم برای رقابت و بهره‌برداری از آن نشان می‌دهند که همه قواعد مسابقه، عادلانه، طراحی شده است. آنان در این میان، دنیای بدون مرزی را نشان می‌دهند که همه کره زمین به عنوان یک ملت خواهند بود و همه موقعیتی برابر در آن خواهند داشت. البته باید دانست که اگر ما تنها یک هویت جهانی داشته باشیم، دیگر ملت‌ها وجود نخواهند داشت. همچنین استقلال ملت‌ها بی‌معنا خواهد بود. کشورهای تازه استقلال یافته و کشورهای کهن همگی از بین خواهند رفت و همگی برابر خواهند بود. آیا در واقع، چنین رویدادی رخ خواهد داد؟ تجربه چند دهه استقلال کشورهایی که در گذشته، مستعمره بوده‌اند، نشان داد استقلال این کشورها چندان واقعی نبوده است. حتی در بسیاری از موارد، این کشورها وابستگی‌های بیشتری نیز به استعمارگران خود پیدا کرده‌اند. آنان چنین دریافته‌اند که سیاست، اقتصاد، ویژگی‌های اجتماعی و سیستم رفتاری‌شان، همه و همه، مستقیم یا غیرمستقیم، همچنان در کنترل استعمارگران پیشین یا دیگر قدرت‌های بزرگ قرار دارد. در دنیای دو قطبی دوران جنگ سرد، این کشورها دست کم اختیار داشتند حاکمیت یک قدرت حاکم را بپذیرند، ولی در عصر جهانی‌سازی و تک‌قطبی، کشورها همین حق محدود را هم ندارند؛ چون خواسته یا ناخواسته باید استیلای قدرت‌های جهانی را بپذیرند.»

منبع: داود رجبی‌نیا، استعمار مدرن جهانی شدن یا جهانی سازی: آثار و پیامدها، قم، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما،

۱۳۸۹، صص ۳۳-۳۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48812/استقلال-دروغینا-کشورها-جهانی-دوران-سازي>